

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE WONDERBARE KANDELAAR VAN
MIJNHEER TIERLANTIJN

Toneelspelletje in drie bedrijven voor kinderen

door

Erik Hopkins

Toneelfonds J. Janssens

Antwerpen - 1993

Nr. 985

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

cop. 1981 Toneelfonds J. Janssens/Erik Hopkins

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

P E R S O N E N

MENEER TIERLANTIJN een antiquair

BARBARA zijn huishoudster

EEN MEVROUW eigenaardige dame

MRSTER RICHARD een rijke Amerikaan

DE SUIKEROOM een antiek-maniak

JEAN zijn butler

EERSTE BEDRIJF : EEN ANTIKZAAK

(achteraan een uitstalraam (eventueel met opschrift). Vooraan een toonbank. In muur links deur naar keuken. In de winkel allerlei antiquiteiten: kasten, tafels, stoelen, kisten, klokken, enz.)

(Mijnheer Tierlantijn staat achter de toonbank, zo dat hij de winkeldeur niet kan zien. Barbara op met mandje)

TIERL.: (verstrooid)ha, een eerste klant vandaag?

BARBARA.: Goeiemorgen, meneer Tierlantijn.

TIERL.: O, ben jij het, Barbara?...

BARBARA.: Ja, ik ben het maar.

TIERL.: Ach, ik bedoel het toch heus niet onaardig, dat weet je. Maar ik had een eerste klant verwacht.

BARBARA.: Dat kunt u nu wel zeggen.

TIERL.: Ach, wind me toch alsjeblieft niet op, Barbara. Hoe vaak heb ik je al niet gezegd, dat ik erg op je hulp en je gezelschap gesteld ben. Een betere huishoudster zou een ouwe vrijgezel als ik onmogelijk kunnen vinden. Ik ben alleen bang dat ik je vandaag of morgen zal moeten missen. Want als m'n antiek-

straks de fles op gaat, kan ik je natuurlijk niet langer in dienst houden.

BARBARA.: Hoor eens: 'k vind u ook een heel aardige man, meneer Tierlantijn, maar dat overdrijven zou u toch moeten laten. Waarom zou u uw zaak nou moeten sluiten?

TIERL.: Dat heb ik je al zo vaak uitgelegd, Barbara; omdat er niet genoeg klanten komen.

BARBARA.: Komkom, ik hoor de winkelbel toch voortdurend klingelen?

TIERL.: Je vergeet dat niet iedereen die binnenkomt ook wat koopt. Veel mensen komen ook zomaar eens kijken, uit nieuwsgierigheid, net of het hier een museum zou zijn. En zo blijft de la leeg.

BARBARA.: Dat begrijp ik niet, hoor. Antiek wordt toch veel gezocht. Vandaag de dag maakt iedereen jacht op een koffiemolen uit oma's tijd, of een wormstekige kast met nog maar drie poten.

TIERL.: Tja, dat wel

BARBARA.: Ook krikkemikkige klokken, wandtapijten waar de rafels bij hangen, ouwe straatlantaarns voor in de tuin of gebarsten porseleinen herderinnetjes zijn erg in trek.

TIERL.: Dat zeg je goed, Barbara. Maar intussen schieten de antiekwinkels overal als paddestoelen uit de grond. In elke straat vind je er bijna een.

BARBARA.: Dat overdrijft u alweer. Bovendien bestaat uw winkeltje al heel lang. De klanten weten dat ze u kunnen vertrouwen, terwijl een heleboel zaken namaak - antiek verkopen. U maakt zich echt nodeloos zorgen, meneer Tierlantijn.

TIERL.: Dan heb ik het nog niet eens over de belastingen gehad, Barbara. Als je eens wist hoe ik daar onder gebukt ga. Hoewel ik opvallend minder klanten zie dan vroeger, betaal ik steeds meer belastingen.

BARBARA.: Ach, dat verbeeldt u zich alleen maar.

TIERL.: Toch niet. M'n zaak gaat de fles op, Barbara. Ik voel het.

BARBARA.: Onzin! Laat ik u een goede raad geven voor u helemaal verzuurt, meneer Tierlantijn: u moet het leven niet zo somber inzien - ja, u moet weer leren lachen.

TIERL.: Lachen, zeg je?

BARBARA.: Ja, lachen. Beseft u eigenlijk wel dat u dat niet vaak meer - ik bedoel helemaal nooit meer doet? ... U moet maar eens een vrolijk toneelstuk of een prettige film gaan zien.

TIERL.: Overdag kan ik mijn winkel toch niet uit, Barbara.

BARBARA.: 's Avonds dan?

TIERL.: Na sluitingstijd ben ik veel te moe om nog naar een theater of een bioscoop te gaan, Barbara. En dan moet ik die drommelse papieren van de belastingen toch nog invullen.

BARBARA.: Dat kunt u de volgende dag ook nog doen. Op een avond neem ik u gezellig mee naar een voorstelling om je een aap te lachen, reken maar! Weet je, ik zal in de keuken voor uw dagelijks kopje citroenthee gaan zorgen. Daar kikkert u hopelijk wat van op.(af)

TIERL.: Barbara bedoelt het ongetwijfeld goed, maar ik ben bang dat ik helemaal nergens meer van opkikker. Alleen een heleboel kooplustige klanten kunnen me weer een goed humeur bezorgen.
(een mevrouw komt binnen. Heeft pakje bij zich)
O, goeie morgen mevrouw!

MEVR.: Dag meneer. Ik zie meteen dat u de man bent, die naar me zal willen luisteren. U ziet er tenminste ernstig uit.

TIERL.: Volgens mijn huishoudster juist veel te ernstig, mevrouw. Ze vindt dat ik niet mag verzuren, dat ik weer zou moeten leren lachen.

MEVR.: Onzin! Om wat ik u ga vertellen valt er juist helemaal niet te lachen. Moet u even kijken wat ik in dit pakje heb meegebracht. Wacht, ik zal het even openmaken.

TIERL.: O, daar haalt u een heel mooie antieke kandelaar uit, mevrouw.